

QUÆSTIONES,
UNA CUM
CARMINIBUS,
IN
MAGNIS COMITIIS
CANTABRIGIÆ
CELEBRATIS

1730.

CANTABRIGIÆ.

Impensis CORNELII CROWNFIELD, Celeberrimæ Aca-
demix TYPOGRAPHI. Prostant apud J. CROWNFIELD
Bibliopolam Londinensem. MDCCXXX.

QUÆSTIONES in Vesp.
Comit. Jul. 6. 1730.

IN S. THEOL.

ADULTIS Sacramenta ritè percipientibus divina Gratia confertur.

Historia Miraculorum Christi ad Literam est interpretanda.

Resp. Phil. Williams S. T. B. pro Gradu
Doct. in S. Theol. Coll. D. Joh. Soc.

IN MEDICINA.

*Morbis Infantum convulsivis convenit
Thermolusia.*

*In Febris tertianis ante, inter, & post
Corticis usum ritè adhibetur Rhabarbarum.*

Resp. Martino Warren, A. M. pro Gra-
du Doct. in Med.

IN PHILOSOPHIA.

*Iridis Phenomena solvuntur ex diversâ
Radiatorum Refrangibilitate.*

*Humana Voluntas nec Anxietate, nec su-
premo Intellectûs Judicio, nec alio quovis
ab extrâ determinatur.*

*Resp. Tho. Johnson, A. M. Coll. D.
Magd. Soc.*

QUÆ-

QUÆSTIONES In Die
Comit. Jul. 7. 1730.

In S. THEOL.

POSITIVA Religionis Præcepta & Officia,
quæ positiva, non minùs obligant, nec
minùs ad Virtutem conferunt quàm Moralia.

*Resurrectio Christi satis probatur ex Hi-
storiâ Evangelicâ.*

Resp. Joan. Whalley, A. M. pro Gradu
Bacc. in S. Theol. Aul. Pemb. Soc.

In PHILOSOPHIA.

*Idea Spiritus non est æquè clara ac Idea
Corporis.*

*Ascensus & Descensus Mercurii in Ba-
rometro pendent ex Gravitate Aëris & Vi
ejus elasticâ.*

Resp. Gul. Trollope, Aul. Pemb. pro
Gradu. A. M.

In

IN JURE CIVILI.

Bonæ Fidei Possessor Fructus omnes percipiendo suos facit.

Servitus Prædii solo diuturno usu acquiri potest.

Resp. Joan. Halls, Coll. D. Joh. pro Gradu Bacc. in Jur. Civ.

IN MEDICINA.

Succus salivalis est inter præcipua Chyloseôs instrumenta.

Secretiones animales, attractione sepositâ, demonstrari possunt ex Structurâ Glandularum, & Distantiâ earum à Corde.

Resp. Tho. Oddie Coll. D. Joh. pro Gradu Bacc. in Medicinâ.

Adultis

*Adultis Sacramenta rite percipientibus Divina
Gratia confertur.*

VENIT summa dies & ineluctabile tempus
Tartareo Imperio : Satanas fuit, & domus Orci
Omnipotens Pater ex alto despectat Olympo,
Infandosque Hominum miseratus corde labores,
Cæcam oculis adimit noctem, viresque secundas
Sufficit, & Clypeum donat tela omnia contra.
Sic cum Tithoni linquens Aurora cubile
Punicea humentem Cœlo dimoverit umbram :
Apparent Sylvæ, sata læta, boumque labores,
Florea rura patent : late omnia luce rubescunt ;
Et subito cervicem Hyacinthus rore gravatam
Tollit, purpureusque novo suffunditur auro.

Quin age Dux Erebi, fœcundum concute pectus,
Tu potes arte tua sensus tentare latentes,
Tu molles aditus hominis, tu tempora noris,
Mille dolos necte, & variis assultibus urge
Æthereis confisum armis — Non mens labat illi
Arte tua egregia ; haud dulces tractabilis audit
Sirenum voces : vitreamque impune puellam
Adspectat Circen, quæ sæva potentibus herbis

In-

Induit in vultus Homines, & terga ferarum:
 Non aurum, (& quid non mortalia pectora cogit
 Omnipotens aurum?) non spes prædulcis honoris
 Inflectit sensus; Cælum pro laude pacisci,
 Gaudia seu tanto mercari fluxa, vel aurum,
 Abnegat: æthereos jam plenus Numine campos
 Præcipit, atque pius Superum jam more tenet se.
 Qualis primævo pietatis flore colebat
 Felices Atavus sedes, ubi purior æther
 Lumine purpureo vestivit amæna vireta;
 Perpetuisque Choris indulsit Gratia pulchris
 Juncta Horis; gremioque omnis tulit omnia tellus:
 Te tua spes fallit? Posce ocyus arma, reducta
 Et veniat dextra contorta Phalarica, rubri
 Fulminis acta modo — Aut tenues diverberat auras
 Frustra, aut imbellis galea clypeove resultat.
 Nunc, Satana, infelix: nunc alte vulnus adactum:
 Infandusque iterum torquet dolor intima corda,
 Ut cum fulmineum Michaël surrexit in enseni,
 Et medium corpus ferro divisit, ut æquis
 Partibus huc, illuc tremulum penderet, & Ichor
 Largus diffunderet. — Gravis I jam nuncius orco;
 'Heu! fuimus, focii, ferroque & fraude potentes:
 'Cælo transcriptos Homines, qui fulmina torquet,
 'Is juvat auxilio: & vincent, quos vincere mavult.
 O dilecta Deo, felix cœlestibus armis
 Gens hominum! Ætnæo non hæc Cyclopes in antros;
 Electrum nudi versantes forcipe candens,
 Formare: aut tinxit stridentia Mulciber unda.
 Gratia nos, cœli non enarrabile donum,
 Contegit: hæc *animis* deflectit spicula, structos
 Illuditque dolos: facili & nos tramite sistit.

Sic (si ficta licet veris componere, magnis
 Si fas parva) alto rueret cum culmine Troja,
 Et Pyrrhus, telis & luce corruscus athena;

Immane

Immane arderet : quassaretque Ægida Pallas
 Aurato limbo fulgentem & Gorgone sæva,
 Æneas impune, Deo ducente, per hostes
 Carpit iter : dant tela locum, flammæque recedunt.

*Historia Miraculorum Christi ad Literam est
 interpretanda.*

Quo Sidere ardet jam subito plaga
 Eöa ? Quænam hæc gloria discutit
 Erroris umbras, lucidasque
 Pandit opes radiofa Cœli ?

Favete linguis. Non mihi fabulæ,
 Fucusvè, cordi. Flectit equos Fides
 Cum Veritate, perque rerum
 Mira jubet glomerare gressus.

Fallorne ? Claræ an pæuperie nitent
 Cunæ Tonantis ? Limitis inscium
Præsepe, Mensium parentem
 En decimæ tulit ordo Lunæ !

Io ! Recepti conscia Numinis
 Dant signa plausûs omnia ; jam *Chorus*
Cœlestis hymnis, jam *Sabaûm*
 Terra opibus, dominum salutat.

Vide'n ? Ruborem *Pocula* non suum
 Festina ducunt. Sumere spiritus
 En discit ingentes, nec æstum
 Lympha cadi metuit Faleri !

Vide'n ? Quiescunt nubila, & exuit
 Jussus furores *Africus*. En *Fretum*
 Se sternit, & ponti potentem
 Compositis veneratur undis !

Hâc parte, tutis commoda gressibus,
In stagna torpent *Cerula*. Per vada
Suspensus incedit; nec audet
Rore salum temerare plantas.

Hâc parte, pinnis *squameis* æmulis
Coit *Popellus*. Retia fervidus
Ut ambit, ad nutumque herilem
Reddit ovans, sua dona, vitam !

Te, Christe, vitæ, Te necis arbitrum
Testantur agri. Brachia quæ gerit
Elata *Ficus* ? Quanta lætis
Excubat in foliis *Venustas* ?

Frustra; nec optat Forma, nec (heu) Vigor,
Pedem fugacem sistere ! Fulminas
Tu voce fastus, marcidisque
Sternis humi increpitans honores.

Abite, morbi ! Jam roseis Salus
Genis renidet. Linqvit inhospitos
Jam *Lepra* vultus; nec tumentem
Venam agitat, neque corda, *Febris*.

Visus inertes ut nova fuscitat
Dies, & omnis copia *Retinæ* !
Ut claustra *Tympani* refracta
Insolitos stupere pulsus !

Quos ejulatus sedibus exulans
Gehenna rudit ? Projicit emicans
Ut fulcra *Claudus* ! Ut Medentem
Ingeminat, modo muta, *Lingua* !

Audis ne ? Vocis regna silentii
Fulmen perhorrent. Profilit excitum

*Funus feretro ; frigidisque
Vita genis revocata fervet.*

En imperanti vinc'la adamantina
Solvit *Sepulchrum* ! Tela necessitas
Revulsa plorat ; inque partus
Diffiliunt animata busta.

Frustra execrandi Golgotha roboris
Trophæa jactat. Concutit atria
Inferna vultu, vindicesque
Jam struit indomitus triumphos.

Vide'n ? per imas territa *contremis*
Tellus cavernas. Ut subitus gelat
Custodiam horror, inque saxum
Martia dirigere corda !

Vide'n ? Resultat *janua*, Numine
Impulsa, *Busti*. Disjicit impias
Mortis catenas, jamque totum
Induit OMNIPOTENS Parentem.

Io Triumphe ! Nubila plausibus,
Hymnisque, fervent. Concitus en petit
Cælos parentes, perque mille
Fertur ovans, sua regna, soles !

Jul. 6. 1730. *Resp. in Vesp. Comit.* PHIL. WIL-
LIAMS, *pro Gradu* S. T. P. Coll. D. Johan. Soc.

Morbis Infantum convulsivis convenit
THERMOLUSIA.

JAM Sol hesperias pronus deflexit ad oras,
Cum mihi, dum lucos & pascua læta pererro,
Fusus humi Juvenis visus, qui supplice vultu,
Hos imo tristes profudit pectore questus.

Phœbe Parens, misero occurras, (nam Te quoque Patrem
Agnoscent Medici) dic quâ reparare vigorem
Arte queam solitum, venisque rigentibus ardor
Ferveat, & solidæ redeant in corpora vires.
Cernis? quam magno hæc jamdudum elanguida membra,
Spasmate contractis nervis, molimine duco:
Neve juvat varias tentasse Machaonis artes,
His etenim revocari ad munera sueta recusant.
Et quod solamen misero mihi denique restat?
Longius immane hoc traxisse & inutile pondus
Mens afflicta dolet, tædetque animare cadaver.

Tum Phœbus. — Cæca heu mortalia pectora! nunquam
Quid valeant humeri discent, quid ferre recusant?
Hic dolor humanum captum exsuperasse videtur,
Non nisi divinâ prorsûs medicabilis arte.

Montibus abruptis longè qua PECCA superbit,
Gyrosoque fluit rapidus *Derventio* cursu,
Per rupes, vallesque cavas, & inhospita saxa,
Latronisque POLI per subterranea tecta
Festines; donec BUXTONUM nomine dictum
Oppidulum accipiat fessum: quâ casta petenti
* ANNA tibi faciles aures prebebit, & omnem
Depellet morbum, venasque porosque per omnes
Insinuans *Dea* se, contracta ligamina solvet.
Sic tibi fibrarum tenues nervumque meatus
Dum nimis oclusos referat, per aperta viarum

* Thermæ Stæ. *Anna* dedicatæ apud *Buxtonum* in *Pecca* Derbieni.
Exsu-

Exsudent nocuæ fæces, & inutilis humor.

Hinc stabili incedes gressu, oblitoque malorum
Plenius ac melius vires in membra redibunt.

Seu te detineat procùl hinc violentia morbi,
Triste malum! fluctus quàm volvit *Avona* salubres

BATHONIAM vîses; *Diva* hic notissima Famæ,

Diva SALUS regnat, miseris quæ certa dolorum

Stat requies, quæ mille suos de Morte triumphos

Jactitat exultans; non ficta est fabula, testor

Quot sanus, pulum ob morbum, renovataque membra,

Hinc abiens *grallas*, animi pia pignora grati,

Vel *Fonti*, *Fontisve Dea* sacrauit aniles.

Sic cum jactatus pelago rabidaque procella

Nauta diù, optatâ tandem requiescit arena,

Neptuni ad Templum sacros indicit honores,

Suspenditque *Deo* vestes, votamque tabellam.

In Febris tertianis ante, inter, & post Cor-
ticis Peruviani usum rite adhibetur Rha-
barbarum.

QUA caput attollit multâ præcinctus avenâ,
Sese *Rha* properans undis miscere marinis;

Una erat ante alias longè pulcherrima Nymphâ,

Et vigilum votis multum quæsita procorum;

Cui *Rhea*, vicino tractum de flumine, nomen.

Viderat hanc *Cæneus*, & venis flamma videndo

Spargitur; ille diu causas in corde volutat,

Atque arcere ferum frustra conatur amorem.

Verùm ubi se curas insumere sentit inanes,

Jam cupit amplecti; (quid non audebit amator?)

Et cupit, & studio totas immittit habenas.

Fortè per acclivem ripam errabunda movebat

Illa pedes, fusos vittâ redimita capillos:

Consequitur *Cæneus*: fugit accelerata sequentem

Virgo

Virgo virum, & vestes Euro dat ferre levatas.
 Arduus hic instat, jam jam comprehendere visus,
 Et propero cursu crescentem ventilat ignem.
 Ceu, cum *Rex Siculus* jaculum contorsit in auras,
 Evolat, & flammam accumulans ardeat eundo.
 Casta fugam *Diana* videt, miserataque Nympham,
 Quas timor haud potuit, pedibus superaddidit alas.
 Ponè subit Juvenis, non sectans passibus æquis.
 Viribus absumptis, nunc tandem lassus, anhelus
 Restitit; & *Phæbum* supplex sic ore profatur:
 Adsis, *Phæbe* pater; per vestrum obtestor amorem,
 Si tibi *Penëis Daphnæ* præcordia movit,
 Adsi, *Phæbe* pater: sin autem amplexibus uti,
 Quod tibi nec licuit, mihi fata maligna negarint,
 Morte tamen jungamur, ait. Verba ultima Divus
 Audiit; & lævæ plausu crepuere sagittæ.

Hic oculis monstrum objicitur: Dum voce precatur
 Sic tremulâ *Cæneus* passis ad sidera palmis,
 En! subeunt rami palmas, & corpore toto
 Pro cute, nigrescens inducitur undique cortex,
Peruvia decus; indigenæ dixere *Quarantum*.
 Illa quoque, ut Juvenem sensim frondescere cernit
 Versa retrò, delapsa humilem tenuatur in herbam;
 Miraturque manus graciles, & non sua membra.
 Jamque ea, quæ quondam fugiens elusit amantem,
 Pectora mollescit, (scires e *Virgine* factam)
 Tangereque arboreos ramos, ac tangier ardet.

Florea quid memorem, pulchras referentia stellas,
 Germina? quid flavo suffusum vertice odorem?
 Quodd, cum visceribus protractus inhæserit ardor,
 Languentemque ciet *febrem*; cum faucibus aret
 Lingua avidis, referensque incendia morbidus humor
 Serpserit, inque vices tremulos agitaverit artus;
 Una levâsse ægrum fertur; nec jam ipsa recusat
 Ampliùs undantem venis restinguere flammam.
 Sæpe tamen *fruticis* febri desiderat impar
Auxilium radix, & non nisi viribus auctis

Submovet hostilem fracto de corpore morbum.

Qualis ubi *Lodoix* magnâ se mole ferebat,
Europæa lues, frustra fatalibus armis
 Opposuit validas animosa *Batavia* turmas;
 Mox ducente *Deo socias ANNA* incitat urbes,
*Pestifera*que acies, grassantemque obruit ignem.

Jul. 6. 1730. *Resp. in Vesp. Comit. MARTINO*
WARREN, pro Gradu M. D.

Humana voluntas nec anxietate nec supremo
Intellectûs Judicio, nec alio quovis ab
extra determinatur.

COELESTES animi, Fatisque avulsa Voluntas,
 Et quæ corpoream, totos infusa per Artus,
 Mens agitat molem, & nullo cogente movetur,
 Musam haud invitam rapiunt: namque Ipsa volenti
 Carmine gaudet ovans, ultroque ad Sydera nitens
 Cognatam agnoscit mentem; nec Musa, nec Ipsa
 Mens cogi potis est, proprios simul utraque motus
 Sponte suâ exercent, indignanturque teneri.

Ergo age! Mortales animas terrenaque vincla
 Excutias primùm veterumque insomnia Vatum
 Securè irridens, cœlestes asserere dotes
 Pulveris, abjectæque exortes Materiâi.
 Nam neque in Arbitrium declinant corpora, recto
 Limite deserto, nec pulsu devius Error
 Impellens atomorum ad agendum pectora cogit:
 Quod Nervos agitet, non quidquam intrinsecus intrat.
 Nec Mens æquato librata examine pendet
 Sollicita, ut maneat depressâ pondere Lance
 Tollier, inque novos exultim surgere motus.

Velle

Velle suum cuique est; Divinitus hausta Voluntas
 Quemque agitat, proprioque Deus dedit impete ferri:
 Ni faceret; Maria, ac Terras, Cœlumque profundum
 Milceat Impietas, Virtusque evanida Terras
 Deferat, ac veluti ipsa foret subtilior Aurâ,
 In tenues fugiens Ventos dilapsa feratur:
 Non ulla uberior, quàm quæ de fonte perenni
 Fatorum effluxit, Vitiorum Copia manat,
 Lâtiôr aut unquam patuit Sinus —

Hinc, si qua infelix, tenerâ de Virgine Mater
 Jam facta improbula est, pueroque beata creando
 Heu nimium properat! crudelia Sydera damnat
 Stellisque oblatam fraudem, zonamque solutam
 Imputat, ipsa sibi nullius conscia Culpæ.
 Quid faceret? Olli est prorsus subducta Voluntas
 Libera, quâ subito dulcique resistere damno
 Evaleat; Pueri ardentis juvenilior ætas
 Atque amor impulerunt — & inexorabile Fatum.

Hunc tenues linquit prædas, facilemque rapinam
 Negligit aspernans Latro; secura sub imo
 Aurea dormitant loculo, sublimius audet
 Attentasse scelus, furtoque triumphat aperto.
 Unde ctenim poterit fatali Numine ductas
 Abstinuisset manus? Prædas invitus ademptas
 Convectat, vivitque heu! nolens vivere raptis:

Non levis Ambitio, perfusaque Gloria furo
 In cædes & Bella Ducem; Dominantia Menti
 Fila trahunt, dextramque rapit feralis Enyo.
 Hinc desolatos ferro populabitur agros
 Securè, gaudensque viam fecisse ruinâ
 Magnifico perget sceleri prætereundum Parcas.

Quàm fluxæ sortes Hominum, si nulla Voluntas
 Contingat miseris! Ferimur, cæcoque tumultu
 Vadimus impulsî cursum per opaca locorum;
 Non agimus, agimur, quoties vult læva jocari
 Fortuna, Humanisque minax illudere rebus.
 Non aliter raptus, viridantis in Æquore Campi

Evolat

Evolat orbiculus, cui vis infusa Metallī
 Inceptum certo determinat impete cursum
 Inclinans, prohibetque suo procedere motu.
 Frustra Virtutem cupias extendere factis,
 Non patet in laudes spatium; meruisse negatur,
 Teque inhonestus Honor, Virtusque ingloria raptat.
 Non proprias Vires agitas, sed ut incita Moles
 Duceris, aut volucris nervo stridente Sagitta,
 Quæ volat ad certam propulsa per Aëra Metam.

Ligna in exiguis sic quæ Plebecula Scenis
 Saltitat, expresso nostros imitamine gestus
 Succisus duris exercet *Homuncio* Sylvis,
 Aut trunco arboreo natus, quem proxima sepes
 Submisit, facilique indulgit fingere Torno.
 Hunc Populus spectans, mediam consurgere in Ulnam
 Miratur, patuloque animum defixus hiatu
 Exiguum stupet Heroem; ut vestigia presso
 Confirmet passu, mollique ut membra rotatu
 Torqueat, aut laxet facilem in Convitia linguam!
 Immerito: nulli tunicato stipiti Honores
 Debentur; Motu famulatur Dextra latenti
 Machinæ, & occultæ Vires versatile pondus
 Gressusque invitos vario sinuamine flectunt,
 Alteraque exiguæ servit vox mimica Voci.

*Iridis Phenomena solvuntur ex diversâ Ra-
 diorum Refrangibilitate.*

Æ THERA signatum commistæ Aspergine Lucis
 Musa refert, alto suspensamque Irida Cœlo.
 Phœbe mihi causas memores, tu Luminis Author,
 Vel Tu, Reginæ Divûm quæ nuncia, eandem
 Isque redisque viam toties, Thaumantias, adsis;
 Unde fidele Jubar gressus comitatur euntis,
 Splendidaque effigies impressa sequacibus Undis?

Imminet Hesperiiis cum Sol proclivior Oris,
Præcipitatque viam, suffundens igne rubentes
Obliquo nubes; Alti Laquearia Cœli
Luce repercussâ, & læto fulgore coruscant.

Plurima tûm roris tenuis, leviumque Vaporum
Semina, (Quæ Phœbi vigor igneus eripit auræ)
Quà densis coeunt alis socialeque jungunt
Agmen, ibi pressæ nimîâ gravitate resolvunt
Prægnantes Alvos nebulæ, prorumpit aquæ vis
Quà data Porta; —sinu patefacto plurima gutta
Certatim ruit, ac undis impellitur unda,
Quam citò labentem transverso intercipit ictu
Phœbus; at interea lasciva, tepecere gaudens
Lympha jubar celeri gestit perrumpere lapsu,
Impediens Radios Radiis; ut Pecten eburnus
Tranat fila, cito telamque interplicat ictu.
Hinc oritur lucis non enarrabile textum;
Undique diffuso hinc cœlum splendore refulget.

Phœbus enim pluvias fœcundo semine flammæ
Commiscens, multâque imprægnans luce, per auras
Splendida roriferas fingit Miracula rerum;
Quacunque objectos Radios conceperit unda,
Semitâ clarescens convexo circinat Arcu
Nubes, insequitur tum dulcis Scena, colorum
Tum confusus honos & non imitabile Lumen.

Mimica quot species mentitur lana colorum,
Seu formæ studiosa cohors quot syrmate pandit,
Una tot Iris habet, miro splendore coronans
Æthera perfusum mixtæ farragine Lucis.

Ac n: Parchasiâ se victam lugeat arte,
Orbibus insinuans Orbes curvamine Cœlum
Designat vario. Violæ contermina fusca
Infima Phœniceo signatur tramite Nubes.
Interiore sinu radiatæ copia Lucis
Juncturâ ambiguâ, ac tenui discrimine fulget,
Humanamque aciem confinia fallere sueta
Splendoris dubii; gratus spectantibus Error.

Cœrulus impositam secernit Jaspida fluctus ;
 Tum sinus exterior fulgenti sublitus auro
 Cernitur, & flavo resplendent nubila Circ'lo.
 Credas securum, quid furti conscia Juno
 Sentit, sæpe Jovem tritâ regione viarum
 Divite jam pluviâ, & falso delabier auro.
 Gyrus at extremus summam qui circuit Æthram,
 Grande coronat opus flammâ imitante Pyropo.

Lumine composito simplex sic nubibus Iris
 Pendens irradiat cœli convexa ; colorum
 Nymphis gratus honos ; virides simulare Napæas
 Seu cupiant ; passove insignem Dorida crine
 Cæruleum : malint peregrino tingier ostro
 Vultus ; an placeat fluitantia Carbasa, fuci
 Prodigâ multigeni levibus committere ventis.

Nec sat mirari est arcu spectabile cœlum,
 Plurima quippè arbor fulvo frondere Metallo
 Visa, ac auratos late diffundere ramos :
 Præterea irriguos tepido Jove suave nitentes
 Cernere fas, dibaphos reflexâque Iride flores.

Invidus ast tendit simul ac abscondere Lumen
 Cynthius, aut vires notas non amplius Æther
 Sufficit exhaustus ; sensim rarefcere Splendor
 Incipit, aut cornu fractus mox cernitur uno
 Arcus ; ita vacuas tandem evanescit in auras.

Sic agili dextrâ dum Nympha eventilat auram,
 Explicat omnigeno fucoque insigne flabellum,
 Cui summas varius Mæander circuit oras ;
 Ingeniosus amans cœlestem imitarier arcum
 Jactat, & accensos vultûs splendore colores
 Apparere novos, perituros sole remoto.
 At si sævitiâ facili detorserit ora,
 Aut nubi occiduos vultus summisserit, Illi
 Omnis abit decor, & furvus circumvolat horror.

Jul. 6. 1730. Resp. in Vesp. Comit. THO. JOHN-
 SON, A. M. Coll. Magd. Soc.

*Positiva Religionis Præcepta & Officia, quæ
positiva non minùs obligant; nec minus ad
Virtutem conferunt quàm Moralia.*

ASPICE porrecto labentia lumina cœlo,
Terrarum tractus tumidique volumina ponti :
Et quæ tota capit Tellus animalia, pisces,
Depictas volucres, atque horrida sec'la ferarum :
Hæc tibi (sic voluit Numen) famulantur, in usus
Nata tuos : dominum te lati machina mundi
Agnoscit, patiturque volens Natura tyrannum.

Attamen, O summi proles charissima Patris,
Te quanta heu ! meriti cepère obliviam tanti !
Limen adire sacrum, cumulare altaria donis
Ignavus cessas, cessas in vota precesque,
Atque audax tanti detractas jussa Magistri.
At sibi non talem Genitor promiserat ; auræ
Particulam haud ideo divinæ indulgit & Orbis
Imperium, vultusque astrorum erexit ad ignes.
Sed fore qui lætus magni præcepta capeßat
Authoris, recolensque pio sub pectore Patrem, .
Divini æternum miracula laudet Amoris.
Ipse tibi hoc etiam promisit fœdere sedes
Fœlices Cœli, & longam super astra quietem.

Sin minus accendat tantarum gloria rerum,
Oblitusque Dei meritas persolvere grates
Indubites, disce offensum non temnere Numen,
Et trifidos ignes & diras fulguris alas
Contreme ; neglectus persæpe exarsit in iras
Omnipotens, trepidumque implevit stragibus orbem.
Quam gravis ira Dei testetur Gilboa Sauli
Sanguine perfusus : variisque exterrita monstris
Ægyptus Regis flevit delicta superbi :
Tum sese attonitus latè nigrescere vidit
Nilus, & inimundo spumantes sanguine rivos
Obstupuit : nox insolitis densata tenebris

Incubuit terræ, nox ipsi impervia Phœbo.
 Nascentes rapidum fulgur depascitur herbas,
 Spemque anni vastat : tristes hominesque ferasque
 Invadunt Morbi, & trepidi flevêre parentes
 Natorum circum densantem funera mortem.

O cui sancta cohors vehitur quæ fulgida cœlo
 Servit ! nostra tuæ semper conjuncta Voluntas :
 Ipse agere atque pati jubeas quæcunque paratus
 Accipio, neque servitio me exire juvabit :
 Non nisi molle soles famulis innectere vinculum ;
 Dumque tuus fuero, nequeo non esse beatus.

*Resurrectio Christi satis probatur ex Historiâ
 Evangelicâ*

FALCE minax sævâ gravibusque instructa sagittis
 Egisti longum diros, Libitina, triumphos ;
 Haud æterna tamen permissa licentia ferri,
 Nec regnum sine fine datum tibi : cæde superba
 Perpetuâ, victumque diu dominata per orbem
 Succumbes tandem ; solitum superata furorem
 Amittes & dediscent tua tela nocere.

Continuo miseris lethalia secula terris
 Intulit Adamus, vetitum quo tempore fructum
 Decerpsit legis dictæ magnique Parentis
 Immemor, & seros involvit clade nepotes.
 Est tamen in fatis olim fore tempora læsi
 Cum cedat memor ira Dei ; cum missus ab astris
 Messias rabidæ fera frangat spicula Mortis,
 Et proprio luat Adami commissa cruore.

Fallor ? an incœpit promissi temporis ætas ?
 En flagris miserè cæsum, spinâque cruentos
 Præcinctum crines, & crebro vulnere corpus
 Confossum, dirâ pendens ex arbore Numen,
 Omnia mortali simile ! en qui condidit orbem
 Languescit moriens, potuitque Æternus obire !

En

En tutus ille opifex parvo, Natura, sepulchro
Clauditur, atque ipsum cepit brevis urna Tonantem!

Attamen unde novos persentit terra tremores?
Unde hæc custodum præceps fuga & anxius horror
Arrectæque comæ? quis purâ sindone cinctus
Exerit e busto sese, atque erumpit in auras
Saucius, at stabili firmans vestigia gressu?
Agnosco Christum; cerno liventia tabo
Vulnera adhuc, sacramque notas quibus impia spina
Sulcavit frontem: non illum ferrea fari
Vis, neque lethales poterant cohibere catenæ;
Exolvit se morte suâ, tumulique tenebris
Exiliens clarâ dat sese in luce videri.

Quin oculos converte ubi tristes inter Amicos
Ultrò sese infert Christus, blandisque stupentes
Alloquitur verbis: illis ut frigore membra
Solvuntur subito, chari simul ora Magistri
Conspexere! silent omnes totumque pererrant
Attonitis oculis: Talis pallentibus olim
Fratribus effulsit Josephus, lenibus omnes
Compellans dictis, hærensque amplexibus: illi
Lumina defixi confusique ora tacebant.

Et nunc, accessit simul ac fiducia, plagas
Attreçant dextrâ & sævi vestigia ferri;
Nunc Dominum humectant lachrymis aut oscula figunt,
Aut quæ de cœlo narrat vitæque futurâ
Aure bibunt tacitâ, pendentque loquentis ab ore.
Interea reteggit magni secreta Parentis,
Præmia quæ fidos maneat, incredula quantas
Turba luet pœnas: animasque in membra reverti,
Atque habitaturas iterum sua corpora mentes
Eloquitur, Veri simul Author & Argumentum.

Lugubris sparsos, Elegia, nocte capillos,
Et mittat gemitus & inanem Nænia luctum
Dilecti memorem Lycidæ; quod funere mersum
Crudeli Libitina silentibus addidit umbris,
Haud queror; ille olim parilem de Morte Triumphum
Victor

Victor aget, longumque necis te, Christe, soporem
 Pellente æthereas prodibit lucis in oras,
 Diis similis superisque addendus : & aurea Cœli
 Sydera calcantem Divorum vita beabit,
 Vita dolore carens, & non obnoxia fato.

Jul. 7. 1730. *Resp. in Die Comit.* JOAN. WHALLEY,
 Aul. Pemb. Soc. *pro Gradu S. T. B.*

*Ascensus & Descensus Mercurii in Barometro
 pendent ex gravitate Aeris & Vi ejus
 elastica.*

QUID moveat tubulis argenti fusile pondus
 Impulsu vario, refluas cur unda metalli
 Sæpe vices subeat diuturnæ inimica quieti,
 Dicere fert animus, Rerum cognoscere causas
 Occulto que placet veri penetrare recessus.

Ergo age, si sumas vitrum, cui excluditur aer,
 Et stagnum argenti fundo subsidat in imo,
 Protinus aeriis agitatum viribus intus
 Mercurium tolli cernes, dum pondus adæquet
 Urgentis fluidi; dein quali prægravet aer
 Impete, sic tubuli per summa, per ima, liquorem
 Conspicies ferri, vitreoque errare canali.

Temperiem hinc cœli variam, & mutabile pondus
 Aeris invenies; quo blandos tempore ventos,
 Quo Boream expectes, pluviales æthere nubes,
 Venturasque hyemes, ostendet mobilis Index.

Nevæ puellarum timeat pulcherrima turba
 Insolitis studiis versari, arcanaque rerum
 Discere, non fidis monstrabit Machina signis,
 Quo deceat cœlo crassi velamina panni
 Induere utcunque invitas; quandoque licebit

Fatales

Fatales nimium veneres expromere, pictis
Vestibus ornari, rutiloque effulgere in auro.

Ergo ubi descendens æstate argenteus humor
Fundum amat, impatiens pluviae, metuensque procellam,
Suspecti tibi sint imbres; nam lumine solis
Cœlestes oræ incipiunt rarescere, donec
Aerā densati superent gravitate vapores,
Et piceas glomerent nubes; tum noctis imago
Ingruit & tenebrarum horror; ruit agmen aquarum
Undique, surgentesque fatigat pondere aristas.

Si fluidum aerium nebulas sublime volantes
Sustentans justo libramine fortius undam
Mercurii sursum impellat; placidissima cœli
Tum facies, jucunda dies, innubilus æther;
Omnia Phœbeo curru recreata fatentur
Æstatem, ridetque novo Natura decore.

Sin nimis oppressum contendat ad ardua vitri
Argentum, tum pars instat ferventior anni
Virgineis nocitura genis, tum nubibus ignes
Terrifici exiliunt, terræ spirac'la dehiscunt,
Aridaque exhausto languescunt prata virore.

Quinetiam hyberni vultus & tempora cœli
Indicat interpres & conscia lympha futuri.

Namque ubi bacchetur duræ inclementia Brumæ,
Aeris & pigrâ frigentis mole laborans
Immodicum liquor ascendat; mox omnia cano
Horrebunt solidata gelu; maris ipse coactus
Regnator propriis patietur vincula regnis.

Sæpe etiam rauco luctantes murmure venti
Nutantes agitant ramos, inimicaque volvunt
Flamina; sternuntur quercus, latèque ruina
Spargitur; interea mole incumbente levatum
Mercurium lapsu tubuli petere ima videbis;
Quippe aer celeri percurrens impete terras,
Vix lambit, tenuique impellit pondere vitrum.

Sic ubi stricta silent, cursus oblita priores,
Flumina; mox puerorum ad ripas æmula turba

Irruit exultans, & cursu concita fluctus
 Perstringit vitreos; lævis tamen area nullis
 Infirmata manet rimis; Illi agmine longo
 Marmoreum fulcant callem, luduntque per undas.
 Sin fixis instans plantis immotaque rivos
 Turba premat, mox tota gemit, multoque fatiscit
 Vulnere planities glacialis; protinus unda
 Claudier indignans, quàm sit data porta ruenti,
 Ebullit, totusque exundat flumine campus.

*Idea Spiritûs non est æquè clara ac Idea
 Corporis.*

DUM Mens alma caput cerebrique palatia celsa
 Occupat, & famulos sublimis dirigit artus,
 Et facili imperio nervorum flectit habenas;
 Illius ad nutum Sensus extranea rerum
 Explorant signa, & studio exemplaria fido
 Ad dominam adducunt; vel qui statione locantur
 Vicinâ, capitisque tuentur limina, Ocelli,
 Naresque Auriculæque, & vis arguta Palati:
 Vel qui per totam currit sparso agmine molem
 Tactus, ad extremas speculator corporis oras.

His sensim auxiliis instructa fidelibus olim
 Mens humilis, nulloque jacens ingloria cultu
 Carceris in tenebris, mox sese attollit in auras
 Dives opum variarum, & fidera scandit Olympi:
 Scandit tuta satis, dum præceptoribus istis
 Auscultare velit; quòd si confinia transit
 Corporea, & spretis longè custodibus, umbras
 Insequitur tenues & non tractabile cœlum,
 Infelix cadit, & deluditur impare captu.

Nam quia corporeis sibi prima exordia rebus
 Notitiæ deduxit, in has revoluta figuras
 Omnia dein animi simulachra necesse recurrant.
 Exin Semidei bipedumque caterva Deorum

Constipare polum, barbataque numina passim;
 Ridiculæ visu formæ & cœlestia monstra.
 Mavortem facilè agnosces: en fronte minaci
 Sanguineis manibus patet, incessuque superbo:
 Atque armata Jovis surgens de vertice Pallas
 Humani prodit genus ex incude cerebri.
 Usque adeo ætherias mens impar prendere formas
 Deterit indignâ quos pingit imagine Divos.

Sic Venerem quondam calamis aggressus Apelles
 Pingere, decerptis formæ melioris ubique
 Deliciis cumulat surgentem ante ora figuram:
 Surripit hinc suram teretem, roseum inde labellum,
 Alterius Nymphæ furatur eburnea colla,
 Cæsariem alterius; tum gestus mille decoros,
 Et vivos oculorum ignes, tum lucida jungit
 Spicula, & ex omni collectos Hellade risus.
 Institui cœpit Numen, mortalis at exit
 Fœmina, proque Deâ Phyllis vel Celia Cyprum
 Imperio regit, & Paphias sibi vendicat aras.

Hactenus ingeniis sese submittere nostris
 Cœlestes odère animæ, longèque fugaces
 Fœda recusarunt hominis commercia manes.
 Ignotum solus meditando subjicit orbem
 LOCKIUS: ille Deos clarâ sub luce videndos
 Protulit, aëriosque sibi conjunxit amicos.
 Nota magis nulli domus est sua, quam fuit illi
 Tota cohors animarum, & mentis inania regna.

Nos miseri, quibus hæc Scotorum propria virtus
 Non datur! exiles quando circum undique ludunt
 Mille animæ, miscentque viris: neque cernitur ulli
 Importuna cohors aut se tangentibus offert.

At cui tam miros Natura indulsit ocellos
 Circumstare animas dextrâ lævâque frequentes
 Miratur, nullâque viam monstrante Sibyllâ
 Defunctis fruitur sociis; veteresque parentes
 Ordine consurgunt, & avi numerantur avorum.

Invidet intereâ nobis hæc munera tardi

Pauperies animi, & contractæ mentis egestas.
 Nec sentit Belinda levem sortita cohortem
 Aeriumque Satellitium, Divosque ministros.
 Inscia nimirum, quo defendente protervi
 Compositos metuunt venti violare capillos :
 Cujus ope ad talos justâ defluerit imos
 Lege, laboratæ concinna superbia Vestis.
 Dum grato Genius cœlestiaque agmina circum
 Invigilant operi, immeritas Ancillula grates
 Mortalis tulit, atque alienos Phyllis honores.

Jul. 7. 1730. *Resp. in Die Comit.* GUL. TROL-
 LOPE, Aul. Pemb. *pro Gradu A. M.*

*Bonæ Fidei Possessor fructus omnes percipiendo
 suos facit.*

HEUS! Puer, ocyùs hùc ; — aperi mea scrinia, & istum
 Prægrandem mihi Librum affer, quem mole notandum
 Præ sociis, *humertisq; exstantem suspicis altis.*

Oh! — cautè incedas ; — depone, caveque tabella
 Ne labefacta ruat sub iniquo pondere — abito.

Quæ Dea quisve Deus (*nam dignus vindice nodus*
Ut Deus intersit) penetralia condita legum
 Expediens, immane volumen DIGESTORUM
 Evolvat, Vatemque ignoto in tramite sistet?

Adsis, Phœbe, precor, — frustrâ tam sæpe vocanti
 Jam tandem, Pater, auscultes. *Pater?* inquit Apollo ;
 Tu mea Progenies? mox jactet me quoque Patrem
 Infimus iste tuus *Frater* — — — — — s, at odi &

Arceo *Causidicos* : — cudas miserabile carmen
 Si vis, sed cudas sine me; — sicut tuus est mos.

Et meus est, & erit. — Vos, O charissima *Fratrū*
Pectora, Nostrorum longè O pars maxima *Vatum*,
 Qui Phœbo, Musis, Naturâ, Disque Deabusque

Omnibus invitis audetis scribere, mecum
 Maſti eſtote, Viri fortes; — manet integra nobis
 Gloria, non ſuſpectus honos, quem pallida labes
 Invidiæ attingat; — Parnellus, Broomus, & omnes
Popiades Phæbo ſua debent carmina; — Nobis
 Non ita; quod facimus *noſtrum* eſt. — Sed vellicat aurem
 Lector, & iratus, nunquamne, ait, Improbe, finem
 Principio invenies? — rectè; — ſed, Lector amice,
 Tu methodum hancce novam ſcribendi non ſapis; — hîc plus
 Quàm duodena mihi numerantur carmina; *facti*
Dimidium, qui cœpit, habet. — ſed jam ſatis; — ad rem
 Converto. — *Apparens Dominus fideique bonâi*
Poſſeſſor fructus habet omnes percipiendo.
 Ah! — lepidum ſanè carmen, numeris & eiſdem
 Si poſſim narrare, habeo caſum ſatis aptum.

Miles erat pœnas damnatus (non ita rarum
 Militibus fatum) capitis perſolvere; dignas,
 Necne, refert paulum, *nec vatibus omnia ſcire,*
 Flacco teſte, *licet*: miles tremebundus & exſpes
 Uxori hoc mittit lachrymabile pignus amoris,
 Præmonitus tamen infandum prius affore tempus
 Quàm ſponſa acciperet. “ Noſtra O chariſſima Conjux,
 “ Hei mihi! qui ſcribo haud vivo, — abſtulit & mihi lucem
 “ Dilectumque tibi *Lignum lethale* maritum.
 “ Hei mihi! — ſponſa vale.
 Quid faceret Dido? — luget pullata decoris
 Veſtibus & lachrymis; ſed tandem *abolere Sichæum*
 Diiſque Homineſque jubent vacuumque implere cubile.
 Connubiale iſtum eſt fœdus, — ritusque ſequuntur
 Quales ritè ſequi debent: — ſed lubrica fati
 Conſilia aſpicias, geniales vix Hymenæus
 Accendit tædas, cum jam primordia amoris
 Dulcia *percipiunt* nupti, Junone ſecundâ;
 Funèſtum evadens laqueum redit ipſe *Sichæus.*

Nunc, CONSULTE, tibi ſolvenda hæc quæſtio reſtat:
 Utrùm cum deſunctus erat, ſe Teſte, Sichæus,
Legitimè deſunctus erat? *Poſſeſſor* an alter

Sit *fidei* satis *aqua*? — & quid si parvulus aulâ
 Luderet Æneas? (gnavus namque ille, nec illa
 Indocilis) quid *Lex*? — *cujum Pecus*? — Hoc mihi solvas,
 Altera & inde oritur lis, VIR DOCTISSIME; — Legum
 An melior tu sis *consultus*, egone *Poeta*?

*Servitus prædiorum diuturno usu solo
 acquiri potest.*

QUA *Rufi* spatiosa altis laquearibus aula,
 Se foribus latis nobile pandit opus.
 Hic splendet sacri lætissima pompa Triumphi,
 Expectant quoties *Regia* sceptrâ manum.
 Hic profusa suas diffundit *Gloria* laurus,
Latitiæque viget *Luxuriosa* seges.
Luxuriosa quidem! — Brevis est humana voluptas!
 — Quis novus ingreditur *Terror*, *Honosque* domus?
 Κλάγῃσιν δ' ἄρ' οἱ τοὶ ἐπ' ὤμων χωρομένοιο.
 — Defendant *Veneres* corda. — *Gradivus* adest!
 Hunc si spectaret *μεγαλόφρων* αὐτὸς Ἀχιλλεύς,
 Gauderet sane hic, quod *πόδας ὠκὺς* erat.
 — *Dymochii* agnosco prolem — virtute *Paternâ*
 Exultat — vultu *Fortis*, & *Ære* minax.
 Huic & avus, proavusque, & longo ex ordine ducti
 Vicerunt nullâ cæde (vel *hoste*) patres;
 Hunc quoque amor patriæ, *cyathique* immensa cupido
 Vincit, & hostiles urget ad arma duces.
 — Quin nullum contrâ minitantem prælia cernens
 Mugit Io! — Festâ voce remugit Io!
 Mox ponens gladium pleno se proluit auro
 Victor, & in manibus nil, nisi vina, rubet.
Julius arma ferens petiit sibi *Cæsar* honorem,
Dymochius laurum jam petit, arma ferens.
 Ille tamen munus proprio sibi Marte poposcit;
 Et vicit *Cæsar* — non quia vicit *Avus*.

At

At magis ô Felix tua fors Dux Inclyte, laurus
Nam tibi perpetuas qui dabit, *Ujus* erit.

Jul. 7. 1730. *Resp. in Die Comit.* J. HALLS, *pro*
Grada L. L. B. Coll. D. Johan.

*Succus Salivalis est inter præcipua Chyloseôs
instrumenta.*

EJA age, Cratera hûc affer, nimis invida Musis
Occupat ora fitis, geniali lingua *Salivâ*
Indiget, & vatum quis sicco gutture cantet?
Injice vina manu haud parcâ — quid terret? adimple.
— Fœcundi calices! — generoso munere fervent
Tempora, & *agnosco veteris vestigia flammæ.*

Jam quæ sint stomacho vires, quo, Phœbe, ciborum
Duritiem superare modo, atque exsolvere nexus
Difficiles Natura sagaci sueverit arte,
Dic, Pater; omnis enim Medicorum turba loquaci,
Te, prece, *vult socium scribundis versibus esse.*

Pectoris angustos cùm nutrimenta meatus
Ingrediuntur, & interno sine Marte quiescit
Pondus iners, ruit extemplò tenuissimus humor;
Crebro circuitu pervadit inania rerum
Limpida vis, tacito primùm molimine sese
Paulatim insinuans; mox vincula materiai
Corripit, & solidos nexus animosa resolvit.

Haud aliter calidum cùm tinxerit Herba liquorem,
(Herba, hæta tulit quam tellus Indica, nobis
Deliciæ, indigenis miseræ solatia vitæ :)
Observabis, ubi liquidam jam Saccara massam
Libârint, fursùm assiduo grassarier ausu
Humorem tenerum, perque arcta meare viarum;
Ictibus hinc cæcis exercita membra fatisci
Cogier, & dulci persundere cuncta sapore.

Per Te animale genus, Divina Potentia succi!
Incrementa capit, cibus aridus exiit atrox

Inge-

Ingenium, varioque e Semine Lacteus humor
Effluit, & genialis in omnes diditur artus.

Illud & his tantis (liceat proferre) Salivæ
Ufibus annumeres, quod si tibi Wallicus hospes
Fortè notam memorem teneris impegerit ulnis,
Pignus amicitia; quoties sibi cunque vocabit
Acre salutares digitos æstrum, usque memento
Candentes Venas *medicis* obducere *succis*.

tānos]

Tu quoque, pulchra Chloe, (pulchram post Cambro-Bri-
Si fas sit memorare Chloen) ne sperne medelam
Tam facilem; tenui si quando proboscide Pulex
Exiguum infligens vulnus, tractabile cæcus
Mammillæ offendat marmor, ne Tu ungue maligno
Turgidulam corrodere cutem, modo tinge Salivâ
Mollitèr, & madidis da basia mille labellis.
Crede mihi, magis infandis ea labra mederi
Vulneribus possunt — miserum at Tu spèrnis Amantem
Et mihi tam dulcem prohibes sperare salutem.

*Secretiones animales, attractione sepositæ, de-
monstrari possunt ex Structurâ Glandula-
rum, & Distantiâ earum à Corde.*

EBULLIENTI Sanguine turgidum
Multoque Fibrarum auxilio potens
Cor, exerit vim fortiolem, &
Purpureum vomit Ore Fontem.

At Ille, longas increpitans moras,
Citatori profilit impete,

Arctosque dedignans Canales
Consimili fluit unus Æstu.

Mox flexuoso tramite proruens
Arteriarum per sinuamina,
Imos recessus Glandularum
Languidiore lavat Fluente.

Secre-

Secretiones tum fieri; suum
 Glans quæque servat depositum, petit
 Pars altera in Venas refundi,
 Et refluxo properare cursu.
 Tum Glandularum pro vario situ
 Diversus humor concoquitur, suum
 Lymphaticorum ni Canales
 Sufficere auxilium morentur.
 Hinc irrigatis Sanguine Renibus,
 Effusiori gurgite mittitur
 Urina, per diversa vasa
 Mille modis tenuata miris.
 Hinc acriori Bile tumet Jecur,
 Sedes amari nota Cupidinis;
 Nec, Pancreas, te unquam filebo,
 Mellifluis celebranda succis.
 Talis recurrens dum Thamesis fugit
 Superbientes Oceani minas,
 Æstuque majori tumescens
 Ambiguas premit Æquor undas,
 Angustiores gurgitis alveum
 Neptunus audax spernit; & Impetu
 Prægestienti provolutus
 Diluvium meditatur agris.
 At cum reclusas Angligenum domos
 Sereniori Flumine proluat,
 Longique pertæsus laboris
 Imperio fluat Amnis æquo,
 Per mille Rivos jam placido gradu
 Longe petitam spargere copiam
 Instructus, objectis reponit
 Luxuriam, segetemque ripis.

Jul. 7. 1730. Resp. in Die Comit. THO. ODDIE,
 Coll. D. Joh. pro Gradu Bacc. in Medicinâ.

